

Дело C-608/19**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

12 август 2019 г.

Запитваща юрисдикция:

Consiglio di Stato (Италия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

20 юни 2019 г.

Жалбоподател:Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro
(INAIL)**Отвeтник:**

Zennaro Giuseppe Legnami Sas di Zennaro Mauro & C

Предмет на главното производство

Жалба, подадена от INAIL (Национален институт за застраховане срещу злополуки на работното място) срещу решението на Tribunale Amministrativo Regionale del Veneto, Областен административен съд, Венеция), с което се уважава искането на Zennaro за отмяна на отказа за предоставяне на подпомагане, което е предмет на публично обявление за стимули за предприятията (помощ de minimis).

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Като има предвид член 267 ДФЕС, запитващата юрисдикция иска разяснения относно правилното тълкуване на правилата, залегнали в Регламент № 1407/2013, във връзка със заявленията за отпускане на помощ „de minimis“ и надхвърляне на тавана от 200 000 EUR за същата помощ, включително по отношение на възможността предприятието заявител да

предприеме евентуални корективни действия, необходими за да се вмести в пределния размер.

Преюдициален въпрос

Трябва ли правилата относно отпускането на помощ, залегнали в членове 3 и 6 от Регламент № 1407/2013, да се тълкуват в смисъл, че за предприятието заявител, което надхвърля подлежащия на отпускане пределен размер поради кумулиране с предходно подпомагане, е възможно да избере — до фактическото изплащане на поисканото подпомагане — или намаляване на финансирането (чрез изменение или вариант на проекта), или отказ (цялостен или частичен) от предходно подпомагане, евентуално вече изплатено, за да се вмести в подлежащия на изплащане пределен размер; освен това, трябва ли същите разпоредби да се тълкуват в смисъл, че посочените възможности (вариант или отказ) са налице дори да не са изрично предвидени от националната правна уредба и/или от публичното обявление относно отпускането на помощта?

Цитирани разпоредби на правото на Съюза

Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 година относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта *de minimis*, и по-специално съображения 3, 10, 21 и 22, член 3, параграфи 2, 4 и 7, и член 6, параграф 5

Цитирани разпоредби на националното право

Покана за участие от 2013 г. „ПУБЛИЧНО ОБЯВЛЕНИЕ ОТ 2013 г., СТИМУЛИ ЗА ПРЕДПРИЯТИЯТА С ОГЛЕД ПРЕДПРИЕМАНЕТО НА ДЕЙСТВИЯ В СФЕРАТА НА ЗДРАВЕТО И НА БЕЗОПАСНОСТТА НА РАБОТА в приложение на член 11, параграф 1, буква а) и параграф 5 от Законодателен декрет 81/2008, изменен и допълнен“

Кратко представяне на фактите и производството

1. Предприятието Zennaro, понастоящем ответник във въззивното съдебно производство, надлежно подава заявление за финансиране в рамките на публичното рамково обявление от 2013 г. и на 30 октомври 2014 г. INAIL го уведомява за приемането на проекта му и за възможността да получи авансово финансиране, каквото впоследствие предприятието действително е поискало.
2. При последващото развитие на производството във връзка с публичното обявление обаче се оказва, че само два месеца по-рано дружество Zennaro е било одобрено от Област Венеция да получи допълнителни европейски

средства, също разглеждани като държавна помощ, чийто размер, събран с друго получено от същото предприятие предходно публично финансиране, надхвърля през тригодишния референтен период прага de minimis от 200 000 EUR.

- 3 С оглед на това положение, за да не надхвърли споменатия пределен размер ответникът, преди реализацията на проекта, представя на 12 август 2015 г. на INAIL вариант на проекта, като намалява общата му стойност, за да се вмести в допустимия пределен размер.
- 4 С решение от 18 ноември 2015 г. INAIL посочва, че не може да отпусне финансирането на ответника и изключва възможността да му предостави частично финансиране, освен ако ответникът не се откаже изцяло от предходното финансиране.
- 5 Ответникът иска от първоинстанционната съдебна инстанция (Областен административен съд, Венеция) това решение да бъде отменено и уведомява INAIL, че се е отказал от получено по-рано регионално финансиране.
- 6 На 6 юни 2016 г. INAIL потвърждава, че няма да отпусне разглежданото финансиране, тъй като е надхвърлен таванът по Регламент № 1407/2013 и че частичното предоставяне на това подпомагане би било в разрез с член 3, параграф 7 от същия регламент.
- 7 Ответникът иска да бъде отменено и решението от 6 юни 2016 г.
- 8 Първоинстанционният съд уважава иска, предвид на изричната насока, дадена от генерална дирекция „Конкуренция“ на Европейската комисия в отговор на поставения от ответника въпрос относно възможните тълкувания на член 3, параграф 7 от Регламент № 1407/13.
- 9 В отговора си тази дирекция всъщност допуска възможността подпомагането да бъде пропорционално намалено от извършващия плащането публичноправен субект, за да бъде спазен споменатият таван, и приема, че националните власти трябва да определят предпочитания вариант, така че и двете разрешения — за пропорционално намаляване и за цялостен отказ от финансирането — абстрактно погледнато били съвместими с правото на Съюза.
- 10 Първоинстанционният съд също така постановява, че INAIL е трябвало изрично да посочи в публичното обявление, че ще тълкува стеснително член 3, параграф 7 от Регламент № 1407/13.
- 11 INAIL обжалва първоинстанционното съдебно решение пред запитващата юрисдикция, Consiglio di Stato.

Основни доводи на страните в главното производство

- 12 INAIL смята, че частичното отпускане на подпомагането не е в съответствие по-специално с разпоредбите на член 3, параграф 7 от Регламент № 1407/2013, защото според него помощта *de minimis* се смята за отпусната в момента, в който на предприятието е дадено правото да я получи, независимо дали същата реално е изплатена.
- 13 Колкото до спазването на максималния размер, той бил проверяван към момента, в който се предоставя подпомагането, т.е. на етапа на приемане на заявлението. Ето защо евентуалните корективни действия от страна на заявителя трябвало да бъдат предприети на този етап, а не на последващия етап по докладване или проверка от административния орган на декларациите, направени от предприятията.
- 14 В подкрепа на становището си INAIL припомня предвиденото в поканата за участие от 2013 г. и оттам прави извода, че сам по себе си фактът, че предприятието е одобрено да получи помощта, е обстоятелство, което трябва да бъде отчитано за целите на изчисляването на размера *de minimis*: това обстоятелство не можело да се влияе от варианти на проекта, а само от цялостен отказ от предходна помощ, която вече е предоставена и може да се кумулира със заявената помощ.
- 15 Следователно ответникът трябвало да се погрижи да гарантира, и то преди да му бъде отпусната помощта, че предоставянето на заявената помощ няма да доведе до надхвърляне на пределния размер от 200 000,00 EUR: впоследствие той нито можел да използва вариант на проекта, за да намали подлежащия му на финансиране размер, нито да се откаже отчасти от предходното финансиране. Единственото възможно разрешение бил цялостният отказ от предходната помощ.
- 16 В допълнение, според INAIL разпоредбите на Регламент № 1407/2013 трябва да се тълкуват стеснително и за да бъдат приложени не е необходимо да бъдат припомнени в референтното публично обявление.
- 17 Ответникът пък твърди, че от публичното обявление е видна възможността да се предлагат варианти, което да повлияе върху първоначалното решение за предоставяне на подпомагане, иначе самото обявление трябвало изрично да предвиди проверката за спазване на тавана *de minimis* в предходен момент, т.е. на етапа, в който се извършва разглежда допустимостта за предоставяне на подпомагане.
- 18 Ответникът също така се позовава на член 6, параграф 5 от Регламент №1407/2013, за да направи извод от него, че декларациите за общия размер на получената помощ *de minimis* и последващите проверки не могат да се отнасят само до положението на предприятието към момента на първото решение за предоставяне на подпомагане, а трябва да отчитат цялостното положение с получената помощ.

- 19 Накрая, според ответника даденото от INAIL тълкуване на правната уредба на помощта de minimis било твърде стеснително и наказвало предприятията, като така било в разрез с целта на въпросната схема — да се опростят административните тежести за предприятията в случай на помощи с ограничен размер.

Кратко представяне на мотивите за преюдициалното запитване

- 20 След като разгледа клаузите на въпросното публично обявление, запитващата юрисдикция прие за възможни и двете разрешения, предлагани от страните.
- 21 Според нея не са определящи и горепосочените разпоредби на Регламент № 1407/2013: по смисъла на член 3, параграф 4 разпоредбата, с която помощта се смята за „отпусната“ в момента, когато законовото право да получи помощта е предоставено на предприятието, независимо от датата на плащане на помощта на предприятието, не изключва възможността да е налице по-сложно производство съгласно приложимия национален правен режим, което включва и предварителната проверка дали таванът не е бил надвишен (съгласно член 6, параграф 3), единствено след приключването на която може окончателно да се каже, че е „предоставено“ правото на подпомагане.
- 22 Сходни съображения важат по отношение на декларацията за получените помощи и на момента, в който може/трябва да се извърши евентуалният отказ от предходна помощ (задължително преди фактическото изплащане на предходното подпомагане или и след него).
- 23 Доколкото е съд от последна инстанция, запитващата юрисдикция смята, че е длъжна да се обърне към Съда, понеже не е открила в съдебната му практика нищо, което би ѝ дало възможност да се произнесе относно правилното прилагане на разпоредбите на правото на Съюза в тази материя, по-специално като се има предвид значимостта от икономическа гледна точка на мерките за стимулиране на предприятията.